

JOYCE DEEKS BIBELNOTER – MALAKIAS´ BOG

924 Malakias´ Bog 1

Mit navn frygtes blandt folkene

Det værste ved Judas tilstand, som afspejles i dette kapitel, var, at de var helt uvidende om, hvordan det stod til med dem. De var forbavset over profetens spørgsmål, fordi de ikke selv var klar over, hvor kølnet deres hjerteforhold til Herren var. Deres karrige gaver og uvillige tjeneste var en fornærmelse mod Gud. De måtte ikke tro, at Gud var afhængig af dem, eller at han var taknemlig, at de trods alt holdt pinen ud og blev ved at tjene ham! Nej! Herrens navn var stort iblandt folkene, han fik ære fra dem, Juda foragtede som udenfor. Måske er Herrens navn større blandt nyfødte "primitive" indianere end blandt os "gamle" kristne, der har tabt gnisten af den første kærlighed.

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 2:4-5

925 Malakias´ Bog 2

Han er Hærskarers Herres sendebud

Herren havde betroet sin lov specielt til levitterne, for at de skulle værne om den og lære israelitterne at bære for Guds navn. Vers 5-7 beskriver denne pagt med Levi (Jeg gav ham livet og freden - han skulle frygte mig). Deres privilegerede stilling gav dem et specielt ansvar. Deres opgave var at føre mange væk fra synd, men ved selv at vige bort fra den rette vej, fik de mange til at snuble (6,8). Jo mere, vi har fået betroet, des større er vort ansvar. Vi må "lægge os på sinde" (2), at Guds navn er på os, og handle derefter, ellers bliver vor velsignelse til forbandelse.

DAGENS ORD: Andet Korintherbrev 5:20.

926 Malakias´ Bog 3:1-12

Hvem kan udholde den dag, han kommer?

Vor Gud er en fortærende ild, og i en vis forstand er det frygteligt, når han nærmer sig, for intet kan skjules, og hans nærhed kan kun bringe dom over os (5). Men når han sammenlignes med smelteovens ild, der renser og lutrer, giver det håb, at der bliver noget ægte "sølv og guld" tilbage, nemlig den skat, han selv har lagt ned i os. Juda var fattig, fordi de beholdt det for sig selv, der tilhørte Gud. Gav de ham "hele tienden", som loven foreskrev, af et villigt hjerte, ville de erfare Guds overmåde gavmildhed, idet rige velsignelser fra himlen ville vælte ned over dem (9-10)! I Kristus har vi fået del i al himlens åndelige velsignelse, men vi oplever kun det, vi har plads til i vore hjerter (Ef.1:3).

DAGENS ORD: Andet Korintherbrev 4:6-7.

927 Malakias´ Bog 3:13-24

For jer ... skal retfærdighedens sol stråle frem

Gud *hører* de utilfredse, der føler det som en byrde at tjene ham (13-15). Men han *lytter opmærksomt* til dem, der frygter ham og skriver det i en bog, så det skal erindres. Hører Gud bare, hvad vi siger, eller lytter han med glæde, fordi vi taler troens ord om ham, vi stoler på, og derved ærer hans navn (16)? Dommens dag vil gøre forskel mellem disse to slags mennesker: de "overmodige", og de, der frygter deres Gud. For de første bliver den som en brændende ovn; men for de sidste bruges dette vidunderlige billede om Gud, ikke en fortærende ild, men "retfærdighedens sol". De har bestået ildprøven; nu fryder de sig over at være i Guds nærhed og mærke hans kærlighed og omsorg. Allerede nu kan vi få en forsmag på dette!

DAGENS ORD: Salmernes Bog 63:8-9.